

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési árak: Egész évre 12 korona, fél évre 6 korona, negyedévre 3 korona. • Hirdetések milliméter számítás szerint. Egy hasábos milliméter-sor egyszer közölve 10 fillér, többször beiktatva egyenkint 8 fillér. • Nyílt-tér petitoronkint 1 korona. • A kiadóhivatal körforgalmi telefonja 84. szám. • Megjelenik minden vasárnap reggel.

Tíz nap

adatott a világnak, hogy mielőtt az ítélet kimondatnék, bánja meg bűneit és nyújtson kezét nemzet nemzetnek, ember embernek.

Tíz napja van a világnak, olyan napja, mely után következhetik az élet, jöhet a halál. Mielőtt kimondatnék az ítélet, tíz nap adatott, hogy a népek milliói szólhassanak szívük szerint, mondhassák: mi békét akarunk!

Vagy van még nép, mely háborút akar? Hol van az az anya, hol az a feleség, hol a gyermek, ki azt kiáltja most a tíz napban: éljen a háború? Az nem lehet, hogy a világ egyetlen zugában is legyen asszony, ki még vért akar, férfiak életét!

Tíz nap adatott a világ munkásainak, hogy felelhessenek a kérdésre: kell e tovább is a háború? És a tíz napban munkás és asszony, gazdag és szegény, mind ezt feleli: le a háborúval!

A föld összes szenvedő emberei most szüntelenül kiáltják a hatalmasoknak: mi békét akarunk! És a békét akarók százezrei vonulnak föl a paloták között és hangzik a hangjuk: elég a háborúból, legyen béke!

Ó, csak a kiáltásuktól megrettennének a gonoszok, ó csak a hangjuktól megszólalnának a szívek, melyeket oly vastag páncéllal zártak el, hogy síró hangjuk meg ne zavarja a győzelem dicsőségét hirdető örökös szózatot.

Ó csak megismernék az igazságot, hogy van még szent a hazán kívül is, és ez: az emberiség. Hogy mindenki élhessen napsugárban, hogy ne kelljen a földbe vájt gödrökben tanyázni, hogy ne kelljen rohamra menni, hogy élhessünk emberek módjára, szeretettel.

Isten, kiben bizunk hittel, tekints le a földre és erősítsd azokat, kik az emberiség üdvére munkálkodnak. Ó adj jelet, melyet megért minden nép, hogy ne muljék el engesztelés nélkül a napok tize.

Tégy csodát, szűnjék meg minden emberi kultúra, hogy a

végtelen nyomor telét látva, megismerjék még jobban mindenek a földön az igazi elleneséget: a szenvedést.

Talán akkor megalázkodnak a fenhéjjázók is, kicsinyek lesznek a nagyok és hatalmasok lesznek azok, kik a békét hirdetik a harcért rajongók között.

Ó légy velünk, hogy ne muljék el a napok tize engesztelés nélkül, hogy a nemzeteket a békeség szelleme hassa át, hogy eljőjjön a Te országod...

Kavarodás a posta körül.

Titokban merénylet készült városunk közérdeke ellen. Magtudtuk a nagy titkolódás ellenére, hogy a postahivatalt, mostani viszonylagosan mindenkinek kényelmes helyéről, a község végére, a temetőhöz, szabad mezőre akarják építeni.

Tudjuk, hogy miért akar elköltözni a postahivatal mostani jó helyéről, de kérdezzük, hogy miért éppen oda, arra az értéktelen, középtület céljaira, nem alkalmas telekre?

Talán azért, mert az arra lakó emberek több pénzt adnak fel a postán, mint a város közepén lévő pénzintézetek és kereskedők? Vagy tán több pénzt kapnak és nem akarják, hogy a szegény postások oly messze vigyék a súlyos ezreket?

Lehet, hogy ezért, de sokkal valószínűbb az a mindenkitől ismert ok, hogy néhány emberből consortium, érdekcsoport alakult és ingyen telket ajánlott föl a kincstárnak a posta céljára, hogy így a temetőárok körül olcsó pénzen összevásárolt telkeik, valamint azok közelében épült házaik értékét emeljék.

Ezeket az önző, mondhatni lelketlen embereket a pénzszerzés vágya annyira elvakította, hogy nem látják és nem is nézik saját városuk és a lakosság érdekét, hanem csak a maguk önző utjain járnak.

Gondolják csak meg, hogy milyen kellemetlen volna, ha estefelé akadna dolgunk a postán, táviratozni akar-nánk, akkor egy félóraig kell forog-togtatni, esőben, sárban, aszfalt nélküli pocsolyás, háznélküli néptelen utakon botorkálni a temetőárok partján, csak azért, mert lkszek és lpszi-lonokháromszázkoronakért megvették azt a szántóföldet ott kinn, hogy a posta építsen rá százezerekért palotát és ezzel a saját házuk is néhány koronával többet érjen.

Nem tekintik az egész város érde-két, csak a saját hasznukat nézik. Nem tekintve, hogy maga a posta sincs biztonságban ott közel a más-világhoz, de nincs biztonságban az sem, ki a postával akarja elküldeni a pénzt, a csomagját, a vagyonát. Órákat kellene eltölteni a hivatal-nokoknak, a kereskedőknek, míg elvégezhetnék a dolgukat az új, egyes

emberek dicsőségére épült postán. És a közönségre egy csöppöt sem megnyugtató az a körülmény, hogy arra felé u. n. intelligens emberek helyett jobbra részeg emberekkel találkozhatunk csak.

A kincstár nézve is célszerűtlen ott künn új hivatalt építeni, mikor a postahivatalt itt, a város közepén, közmegelegedésre és kevés költséggel elhelyezheti. A mai városi képviselő-testületi gyűlés rá fog mutatni az utra és módra, melyet követnünk kell, hogy ezt az érdekcsoportot lefegyverezzük.

A postának benn kell maradni a városban, ezt követeli a lakosság nagyobb része. Ezen célunkért arra kell törekednünk, hogy a kapzsiságtól elbódultaknak a tényeket a maguk valóságában mutassuk be és meggyőzzük őket a bűnről, melyet a város ellen elkövettek és melyet jóvá kell tenniük. Ha ez békés úton nem sikerülne, kénytelenek leszünk az illetékes, és tisztánlátó forum-hoz fordulni, hogy ezt, a városunk érdeke ellen elkövetendő merényletet, megghisítsuk.

Frisch László

A fenti cikkhez még az alábbiakat közöljük, mintegy kiegészítésként.

A posta szerződése a jelenlegi helyiségre, ez év őszén járt le, tehát már a tavasszal aktuális volt az új helyiség. A háztulajdonos jelenté-kenyen fölemelte a házbért, mert a ház eddigi adómentessége megszűnt, a ház főtartási költségei is emelkedtek. Neki tehát igaz van. A posta kénytelen-kelletlen megkötötte ugyan négy évre a felemelt bér mellett is a szerződést, azzal a kikötéssel, hogy azután is évenként megújíthatja, ha máshol nem kap helyiséget.

Ezokról a tárgyalásokról és tervekről heteken át tájékoztattuk a közönségünket, cikkeket, híreket hoztunk a posta jó elhelyezéséről. Közöltük, hogy a kincstár opciót szerzett egy Wallner-telekre és azt irtuk, hogy remélhetőleg a képviselő-testület is foglalkozni fog a kérdéssel. Néhány héttel később azt az információt kaptuk, hogy a szerződést meghosszabították és tárgytalan a mi egész ankétünk, tehát elhallgatunk.

De nem volt tárgytalan. Forgón tanácsos fönt járt a városházán, megkérdezendő, tud-e a város helyet adni benn a városban, a postának. A válasz úgy hangzott, hogy nem. Erre megindult a telek-keresés. Szóba került a Berta-féle ház. Egy vegyes bizottság jött el megvizsgálni, vajjon jó lesz-e ez? Fölmentek a főbírói hivatalba, megtudandó, hogy mi a vélemény: alkalmas-e ez a hely, nem-e esik ki a forgalomból, a köz-biztonság szempontjából megfelel-e stb? Elmentek a helyszínrre és ott a Főbíró lebeszélésére elálltak ettől a tervtől, mert hogy az északra épült lakásokkal sok baj van. De egyúttal, ha már arról van szó, hogy kijönnek, ajánlott Ságváry

főbíró egy másik telket, azt, amely-ről éppen szó van.

Ezután minden titokban történt... még nagyobb titoktartást kötöttek a postafőnök lelkére. És néhány napra rá, jöttek a jólelkű adakozók, akik adnak alig 500 öles gombot a kincstárnak, hogy erre varrjon egy pompás postapalotát, mellesleg azért, hogy ne ők járjanak be a városba a postára, hanem a város járjon az ő, eddig forgalmon kívül esett házuk tájára, ha a posta áldásait akarja élvezni. Ez a billegi párt, a jelen pillanatban, belekapaszkodott a város fejlődésének kerekébe és most ő az úr.

A kincstár az ajánlatot elfogadta és a telekre vonatkozólag a következő szerződést kötötte:

Adás-vevési szerződés.

Mely egyrészről Wallner Károlyné sz. Cságyoly Teréz volt tapolczai, jelenleg keszthelyi lakos, mint eladó, másrészről a m. kir. államkincstár, mint vevő részéről a következőképp kötött:

1. Wallner Károlyné sz. Cságyoly Teréz eladja — teher és szolgálat mentesen — a tapolczai 291. sz. jkvi A 60, 61, 62 sor. 2108/2, 2108/3, 2108/4 hrsz. alatt felvett ingatlanát 5000 azas Öt ezer korona vételárért a m. kir. államkincstárnak és elismeri, hogy ezen vételárösszeget vevőfél részéről felvette készpénzben Mandl Sándor tapolczai lakostól.

Eladófél hozzájárul egyúttal ahhoz is, miszerint a fentebb felsorolt ingatlanok tulajdonjoga a m. kir. államkincstár javára telekkönyvileg bekebeleztesse.

2. A m. kir. államkincstár az 1. pontban foglalt ingatlanokat az ott megszabott vételárért meg- és átveszi, egyben tudomásul veszi, hogy eladó elismerte a vételár hiánytalan kiegyenlítését.

3. A jelen szerződés eladót illetőleg azonnal, a vevőfelet illetőleg pedig kormányhatósági jóváhagyástól feltételezetten válik joghatályúvá.

Mely okirat elolvasás és elfogadás után kötelezőleg aláíratott.

Tapolcza, 1917. július 1-én.

Aláírások.

38328/917. sz. A kereskedelemügyi m. kir. minister ur Öngyerméltóságának folyó évi július hó 17-én kelt 37537 számú rendeletében nyert felhatalmazás alapján a fenti adás-vevési szerződést a m. kir. postakincstár részéről ezennel jóváhagyom.

Pécs, 1917. szeptember 3.

Battenberg Lajos s. k.

a pécsi postaiszolgálat vezetője.

Ugyanily szövegű szerződés van még a három másik parcelláról is.

Ezenkívül szerződésben kötelezte magát a postakincstár arra, hogy a leszerelést követő öt éven belül, e telken, megépíti és 25 éven át ott tartja fönn a főpostát.

Amint méltóztatik látni a konzorcium jól megcsinálta a szerződést minden eshetőséggel számolva. Nagyszerű furfanggal, dicséretes vállalkozó kedvvel. Most csak az a fő, hogy az a másik érdekcsoport, szóval a másik városrész is hasonló emberi tulajdonságokkal felszerelve, lásson hozzá az igazság megvédéséhez.

Mert az igazság olyan, hogy vajmi sokszor hamissággal kell megvédeni, kiküzdeni, mert az emberi társadalom erre van be rendezve: a rácsedés elve érvényesül a földi téreken.

A hőseinkért.

Mindenki, ki csatába ment, ki magára vette a szürkeség egyforma ruhájával a polgári kötelességteljesítés minden szenvedését, tartozott valamely községhez. Élt valahol. Élőnek lehetett közrendű vagy akár utolsó is a maga kis társadalmában, azzal, hogy ott volt, esetleg ott is maradt a legnagyobb történelmi dráma színpadán: dicsősége és büszkesége lett városának, annak a községnek, amelyben élt és amelyből eltávozott.

Mindenkinek, ki katona volt és katona most is, volt polgári élete. Nem egy kiváló, nem egy jelentős élet fonala szakadt el örökre, vagy ejtődött le a kézből. Ők elég árt és elég értéket adtak azért, hogy emléket is kapjanak érte. Legalább egy olyan keskeny sávot a maradványokból, amelyben éltek és amelyből eltávozott.

A neveit akarjuk tudni azoknak, kik elmentek közülünk messze szélékre, a neveit akarjuk tudni azoknak, kik itt hagyták a polgári nyugodt életet, hogy a szenvedés útján járva elhozzák mindönknek a megváltást.

Szeretnénk tudni, hányan voltak a mi városunkból, melyik templomba jártak, hogyan keresték kenyerüket, kik elmentek, hogy a tudással bizonyosságra vállaljon a sejtésünk: mi olyan sok vért és erőt áldoztunk, amennyit csak kívántak tőlünk.

Szeretnénk tudni, hogy kik mentek el közülünk, hogy hirdethessük nemzedékéről nemzedékre az ő neveiket, hogy halhatatlanná tegyük őket. Hogy mondhasuk: a mi kis városunkból minden osztály egyformán vért, egyformán szenvedett, hogy senki ne mondhasson hamis adatokat.

A képviselőtestület mai gyűléséhez azzal a kéréssel fordulunk, fogadja el a következő indítványunkat.

„Tudjuk, hogy a világháború a nemzet minden rétegéből sajnos sok és óriási áldozatot követelt. Minden községből elvitték a fegyver fogható férfiakat, a tizennyolc éves ifjakat, minden embert, egész az öreg korig.

Községünk is sok-sok vért adott, hisz a cs. és kir. 48. gy. ezred, a 20. honvédezred, a 6 os huszárak és ki tudja még hány más ezred is, tőlünk ujjonozott. Azt, hogy a két gyalogezred miként harcolt, mit szenvedett, hány életet adott a hazáért, az a történelem lapjaira arany betűkkel lesz fölírva.

Indítványozzuk, irassa össze a község mindazok neveit, akik a mozgósítástól a mai napig bevonultak városunkból, hogy vérükkel, és életükkel, emberi erejükkel védjék meg a hazát.

Irjuk össze hőseinket név, foglalkozás és vallás szerint; jegyezzük föl, melyik ezrednél szolgáltak, vagy szolgáltak, mi volt a sorsuk? Életet, épséget áldoztak-e? Foglyai lettek-e egy ellenséges országnak, vagy rokkantjai a mi világunknak?

Mind ezt meg kell állapítanunk, hogy ebből az összeírásból elkészíthessük később a hősök névsorát.

Sokszor lesz erre a névsorra szükségünk a háború után, mert ez lesz a hű tükör, melyből mindenkinek megláthatják, kik szolgálták és hogyan szolgálták a hazát.”

A szeszfőzdek.

Lapunk két hét előtti számában hosszabb cikkben emlékeztünk meg a szeszfőzdek válságáról, azokról a helytelen kormányintézkedésekről, melyek ezt előidézték.

Ez áldatlan helyzet és szomorú jövő hozta össze a szeszfőzdek kiküldöttjeit Budapesten, hogy megbeszéljék a teendőket. A Badacsonyi Borvidék Központi Szeszfőzde megbízásából Leszner Sándor igazgató és Steiner Imre vettek részt a gyűlésen és adták elő e nagy borvidék érdekeltségének nevében a kívánásokat és véleményeket.

Az országos értekezlet megtárgyalta azokat az intézkedéseket, melyek lehetetlenné teszik a szeszfőzdek jövőbeni működését és határozatokat hoztak, melyek hivatva vannak a község érdekeit is szolgáltni.

Felterjesztést intéztek a különböző minisztériumokhoz, melyben kérték, hogy a törkölyrendeletet függesszék fel legalább azon gazdaságokra nézve, akiknek arra saját gazdaságukban igazolhatóan szükségük van és azokra a központi szeszfőzdekre nézve, amelyeknek ily gazdák a tagjai és azokra nézve, amelyek törkölyszáritásra, olajsajtólásra és szőlőmagkiválogatásra berendezkedtek, — mint például a tapolczai szeszfőzde is.

A nedves törköly árát legalább 15 koronába kérik felemelni; és kéri hatályon kívül helyezni azon pénzügyminiszteri rendeletet, mely szerint, minden nyersanyagot, melynek feldolgozására a központi szeszfőzde engedélyt kapott, december 25-ig átvenni tartozik, jogfosztás terhe mellett.

Ezt a rossz rendelkezést már annak idején szóvá tettük és most a miniszterelnök ennek a terminusnak betartását január 31-re tolta ki, így mód van adva a tapolczai szeszfőzdeknek is, hogy üzemét megkezdhesse.

Az értekezlet kérelmezte, hogy a szeszfőzdek borpárlásra is engedélyt kaphassanak és sok más, a szeszfőzdek jövőjét biztosító határozatot hozott.

Küldöttség kereste fel a minisztériumokat és adta át határozatát. Délután 5 óraker fogadta a küldöttséget dr. Wekerle Sándor miniszterelnök, mint pénzügyminiszter és módot nyújtott a küldöttség tagjainak, hogy kívánásaikat fésztelesen kifejtésük és a saját véleményét és egyes intézkedéseinek indokait leplezetlenül kifejtette. Ennek kapcsán ígéretet tett arra nézve, hogy a legutóbb megjelent pénzügyminiszteri rendelet által a pálinkafőzésre szolgáló nyersanyagok beszolgáltatásának végső idejét december hó 25-ről jövő évi január 31-ig hajlandó kitolni. Együttal határozottan kijelentette, hogy sehol, ahol tudomása szerint a központi szeszfőzdek vállalkozói hajlandóknak mutatkoztak a törkölyt és cefrét átvenni, az átalányozás melletti szeszfőzést nem fogja megengedni.

Kijelentette a miniszter továbbá, hogy azokat a központi szeszfőzdeket, melyek melléktermékek feldolgozására (olajfőzésre, borkőkiválasztásra, szőlőtörkölyszáritásra stb.) rendezkedtek be, fel fogja oldani azon kötelezettség alól, hogy törkölyüket az Olaj- és Zsiripari Központnak kötelesek beszolgáltatni.

Ezzel kapcsolatban pedig hajlandó a törköly szállítására vonatkozó

igazolványok kiállítását egyszerűség kedvéért az Olajközpont helyett a Fructusra bizni.

Ugyancsak tévedésnek minősítette a pénzügyminiszter azt a rendeletet, hogy ezentúl a központi szeszfőzdek is csak kétféle pálinkatípust (20 és 40 fokosat) készíthetnek s készségesen járult hozzá, hogy ezek pálinkájukat szesztartalomhoz viszonyított áron hozhassák forgalomba.

A küldöttség örömmel hallotta a miniszterelnök kijelentéseit és örömmel fogadhatjuk mi is, kiket érdekel a szeszfőzde sorsa, melyhez a pénzt és a törkölyt a vidékünk adja. Csak most az a kívánatos, hogy az égetést mielőbb megkezdje a tapolczai szeszfőzde. A járásunk másik pálinkafőzdeje, a kővágóörsi, már üzemben van.

Az Olvasóhoz.

Ismét egy évtől bucsuzunk. És ha erre emlékezünk, nem tudunk másra gondolni, mint vére, szenvedésre, nélkülözésre és kevéske öröme, a mit a jövőre való gondolás tett teljesebbé.

Uj év előtt állunk, uj reményseggek hitegetnek, mert biztatással, vággyal tölt el bennünket minden, mit még nem ismerünk. Pedig ki tudja szebb lesz e, jobb lesz e az uj esztendő, mint volt a tegnapi? Nagy titok a holnap.

Ugy érezzük, hogy ez volt az utolsó év, melynek Szilveszterjét a háború folytatta némává, melynek minden napját a gyász tette szomorúvá. Egy új élet eljövételébe hiszünk, annak szépséges csillogását hirdetjük mi, kiknek hivatottsága biztatni örömmel a sírás napjaiban, kirajzolni a jövő építő munkáját akkor, midőn mindenütt a pusztulás, a rombolás folyik.

És hirdettünk a stagnálás e szomorú három évében fejlődést, a gyűlölködés ez idejében tanítottunk szeretetre és hét-hét után tervet irtunk a jövőről, az építésről, az alkotásról.

Hivatottságról mertünk szólni. Sokszor kérdeztük mi is önönmagunktól: mi célja is van a mi egész életünknek most? ... mikor csak a fegyvereknek van szavuk, mikor világesemények tartják lenyűgözve a lelkeket? Miért is a mi álmatlan éjszakánk, a mi gondolkodással töltött nappalunk, hogy ez ujság a jövő kódából kigondolt álmoképeket rajzoljon? Miért mindez a személyes áldozat? Mi célja is van?

Ó sokszor kaptunk feleletet a kérdésre, sokszor kaptunk bátorítást a kétkedések óráiban és mi további, súlyosbodó terhek és áldozatok árán, nem lankadó buzgalommal irtuk a lapot, mert biztatást adott az élet.

Az élet, mely itt zajlik körülötünk, melyben élünk, melyet minden idegszálunkkal érzünk. Ezt az életet akarjuk irányítani, ennek akarunk krónikásai lenni, míg erők futja.

És hozzád, kedves Olvasónk, csak azzal a kéréssel fordulunk az uj év napján: ha méltónak tartod lapunkat arra, hogy kezdedbe vedd és olvasod, tartsad kötelességednek azt is, hogy fizess is érte. Mert hidd el, nem szép az, mikor a kávéházban, a borbélynál egymáskezeiből veszitek ki ez ujságot. Sokkal szebb, ha koronáiddal szaporítod a módot, mellyel jobb lapot adhatunk kezdedbe.

A KÖZSÉGHAZÁBÓL.

Hirdetmény

a jövődelem adóra, a vagyoadóra és nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kivételével a többi adózókra vonatkozó hadi nyereségadóra készített adókiszámítási javaslatokat tartalmazó lajstromok közzététele tárgyában.

Az adófelsőszámlási bizottság elé terjesztendő adókiszámítási javaslatokat kitüntető lajstrom 8 napra a község (város) házában kitétetvén, azokat mindenki megtekintheti, s az őt vagy másokat illető adójavaslatokra nézve észrevételeit megteheti. Ezek az észrevételek a fenti határidő alatt írásban a m. kir. pénzügyigazgatóságnál, utóbb az adófelsőszámlási bizottságnál terjeszthetők elő.

Az adófelsőszámlási bizottság a kitűzött sorrend szerint megvizsgálja az adózók bevallását és a kir. pénzügyigazgatóság által készített adókiszámítási javaslatokat, s tekintettel az illető adózó, vagy pedig a kincstári képviselő által tett észrevételekre és egyéb rendelkezésre álló adatokra, megállapítja minden egyes adókötelesnek adóösszegét, azt még az ülés folyama alatt az illető adólajstromba bejegyezteti és ebbeli végzését kihirdeti.

Az adófelsőszámlási bizottság határozata ellen minden egyes esetben a m. kir. közigazgatási bírósághoz intézendő panasz joga illeti meg úgy kincstári képviselőt, mint a felet. A félnek panaszirata bélyegköteles.

A panasz irányulhat külön-külön akár a jövődelemadóra és annak pótlékára, akár a hadinyereségadóra és annak pótlékára, akár együttesen valamennyire.

A panasz a pénzügyigazgatóságnál (adófelügyelőnél) nyújtandó be s azt a m. kir. közigazgatási bíróság mindenkor a nyilvánosság kizárásával tárgyalja.

Tapolcza, 1917. december 30.

Dávid Zoltán Mojzer Endre
nagyközségi jegyző. bíró.

ELADÓ egy jó karban lévő

önkéntesi nyereg

ERNST Hugónál Tapoica,
Csányi utca 7.

Sásdi János és Sásdi Róza és Bogovics Istvánné, a sümegi uti 12 számú

házukat kerttel együtt
szabadkézből eladják.

Szőlőgazdák figyelmébe!

A hirdetett

RÉZGÁLIC

megérkezett és míg a készlet tart, előnyös áron kapható, valamint a lisztharmat ellen védő

SALOIDIN

Kaszás Soma fűszerkereskedőnél
Tapolcza

2 jó karban lévő

gyermekkosci,

3 nagy, üveges

szárnyas ajtó,

1 pléh és egy

vaskályha eladó.

Cím a kiadóban.

elfordult a jelzett eset. Talán egy kis jóindulattal lehetne a bajon segíteni.

Jótekonyság a harctérről. — *Domonkos* Lajos földink 10 koronát küldött be hozzánk üdvözlőlevelével kíséretében a hadiárva és özvegyek javára, amit illetékes helyére juttatunk. Valóban dicséretreméltó, hogy a haza védelmében küzdő földink még anyagi áldozatot is hoz azok részére, akiknek hozzátartozói életüket áldozták föl hazájukért, mindnyájunkért.

Karácsony a kórházban. A tapolczai Erzsébet-Kórház vezetősége mint a múlt években, úgy az idén is kedves meglepetésben részesítette katonáit, hogy örömet szerezzen nekik és feledtesse velük az otthon hiányát. A sebesült katonák nevében egyik bajtársuk alkalmi beszéd keretében köszönetét fejezte ki dr. Kovács Vilmosnak a Vöröskereszt elnökének, dr. Deák Jenő igazgató főorvosnak és a kedves nővéreknek, kik nemcsak testi fájdalmukat enyhítik, ápségüket gondozzák odaadó szeretettel, hanem e szent ünnepet az otthontól távol is örvendetessé teszik számukra. Ezután minden beteg többféle használati tárgyat, cigarettát stb. kapott, amit halás köszönettel vettek. A kórház vezetőségének eme gondoskodása nemcsak ápoltaik halálját váltja ki, hanem a nagyközönség elismerését is méltán kiérdemli.

Színelőadások jótekonycélra. A cél szentesíti az eszközt. Az irtalmas nővérek tapolczai zárdájának tagjai a nemesen szórakoztató eszközzel szolgálják azt a szent célt, amely a jótekonyság gyakorlásában nyer legszebb eredményt. Hetek fáradságos munkája volt az a két szép alkalmi előadás, amelyet a nővérek tanítványaikkal a múlt héten a közönségnek bemutattak és amely előadások a legszebb erkölcsi sikeren és elismerésen kívül tekintélyes anyagi eredménnyel segítik elő a jótekonyság gyakorlását. A közönség hálás volt, előlegezte már nagy számban történet megjelenésével is a nővérek fáradozása iránt tanúsított bizalmát, amelyben nem is csalatkozott, mert úgy a kicsiny, mint a nagyobb növendékek összhangzatos kedves játékkal élvezetes estét nyújtottak a közönségnek. Dicséret és elismerés a szereplők betanításáért a nővéreknek, akik nemes hivatásuk lelkiismeretes betöltése mellett időt, fáradságot nem kímélve tanították be a szerepeket. Adjon nekik jutalmat az a tudat, hogy a jótekonyság nemes gyakorlása mellett tanítványaik lelki ápolását is munkálták. Hármastól szolgáltak: összekötik a nemes és hasznossal és szórakoztatóval, és legszebb, hogy ezt nem önmagukért, hanem mind másokért tették. De dicséret illeti az összes szereplőket, akik a nővérek fáradozását összhangzatos, kedves, bájos előadásaikkal jutalmazták. A két előadás több mint 800 koronát eredményezett jótekonycélra.

Sorozzák a 18 éveseket. Az ujesztendő a 18 éveseknek külön örömmel szolgál. Mint Zalaegerszegről, közlik ugyanis velünk, a honvédelmi minisztertől tegnap rendelet érkezett a megyeházára, amelyben a honvédelmi miniszter elrendelte, hogy az 1900 évben született összes népfölkelésre kötelezettek, valamint mindazon 1864—1899 évben születési népfölkelésre kötelezettek, akik az eddig elrendelt népfölkelési bemutató vagy utóbemutató szemlén, illetőleg pótszemlén megjelenni tartoztak, de

ebbéli kötelezettségüknek eleget nem tettek, haladótként felhívandók, hogy összeírásuk végett a tartózkodási hely községi előjáróságánál, illetőleg városi hatóságánál jelentkezzenek. A népfölkelésre kötelezettek összeírása legkésőbb 1918. január 5-ig befejezendő. A népfölkelési bemutató szemlék 1918-ik évi január 12-től legfeljebb január 26-ig terjedő időben, szükséghez képest vasárnap is, a sorozójárások sorozási székhelyein, vegyes bizottság előtt tartatnak meg. A besorozandó 18 évesek február 6-án tartoznak bevonulni.

Esküdtszéki bizottság tagjai Tapolczáról az 1918. évre. A zalaegerszegi kir. törvényszék esküdtbíró-ság tagjait kiarsoltatták a jövő évre: Bajnóczy György, Bakos Antal, Barabás János, Bencsik János, Benedek Ede, Bertalan Ferenc, Biró Gyula, Bolla Pál, Bozzay János, Buda József, Buzás József, Farkas István, Fogner István, Füst Simon, Gaál Miksa, Gerl János, Gerő Adolf, Grünfeld József, Hegyi József, Hiller Pál, Hirsch József, Hobok Dávid, Horváth Lajos, Kardos Ödön, Kaszás Soma, Kemény Mór, Keszler Jenő, Kocsy Gergely, Koncz József, Kovács Károly, Kovács Péter, Kövesdi Béla, Kulcsár Ödön, Lengyel József, Mandl Sándor, Mayer György, Mór Gábor, Nagy József, Németh Gábor, Pauk Izidor, Rajkli József, Révész Zsaki, Rózsa Sámuel, Sárdi József, Schramm Ignác, Somogyi János, Sós Lajos, Steiner Miksa, Stroh Izidor, Szigrin Lajos, Takács Kálmán, Tóth Ferenc, Trappl József, Vizi Pál, Weiler Ignác, Weiner Rudolf, Weisz Béla, Weisz József, Zöld József.

1918. Az új év első napja, január elseje keddre esik, ami a nép babonás hite szerint szerencsét jelent. A farsang igen rövid lesz, összesen 37 napig tart. Husvét ünnepe is szokatlanul korai időre esik és az a különlegessége, hogy a két ünnepnap külön hónapokban lesz, — husvét első napja ugyanis március 31-én, a második napja pedig április 1-én. Pünkösd ünnepe szintén korán, május 19-én és 20-án lesz. A legtöbb érdekessége azonban az volna az új esztendőnek, ha végre meghoznák a boldogító békét.

Takarékoskodjunk a villannyal! Szerencsések vagyunk, hogy köz és magánfogyasztású villanyosvilágításunk három hónapra biztosítva van. Azonban ez nem azt jelenti, hogy most is úgy bánjunk azzal, mintha már újabb hiány nem fenyegethetne. A jelen körülmények még mindig a legnagyobb takarékosagra intenek nemcsak a közszükségleti dolgokban, hanem a villamosáram felhasználásában is.

Az állomáson. Karácsony másnapján nagy pelyhekben hullott a hó. Csodálatosan szép volt a völgyünk, mint a szinpadon mikor télen játszik a táj. A végtelen fehérségen, hulló hó fátyola mögött, fekete vonat, füstöt lehelő gép... Indul a vonat a nagy utra... hóországba. A kerek nehezen fognak, de mégis gördül kocsik-kocsival, összefogozva a sikos uton. Egy katoná szalad a haladó vonat után... rohan a vonat után, rohan a harctérré, a szenvedésbe. A személyzet kiabál: menj vissza; a közönség nevezi az elkésett utast... Hull a hó, megy a vonat... Kovács állomásfőnök int: a vonat álljon meg... vigye el ezt a katonát is, ki egy perccel tovább ölelte asszonyát, egy perccel tovább csókolta gyermekét... karácsony volt... A katoná fölkapaszkodott, a vonat ismét megindult és szívünk-

ből egy halk éljen szállt a főnök felé... ki nézte, nézte a hulló havat, a fekete vonatot...

Ez Tapolcza. Van most veszekedés, átkozódás, szidása a deszkáncsuzottaknak, kik egy barátságos konzorciumba tömörülve, lepipálták az egész régi várost. Más se hallani, mint a fene egye meg a konzorciumot, meg azt is, aki először csinált ilyen érdekszövetséget. Ő pedig nem ez az első Tapolczán. Mert itt konzorcium csinálta meg a leánypolgárit, a jéggyárat, a barlangot, a törkölyfeldolgozót, tégla- gyárat, meg a villanyvilágítást is és most a posta-telek-konzorcium kapcsán egy nem tudom hányadik érdekcsoport van alakulóban, mely feladatának tartja városi villamos vasut építését, egyrészt, hogy a billegi postára könnyű szerrel eljuthasson a lakosság, másrészt, hogy a gyulakeszi postát előbb érjék el azok, kiknek az közelebb van az előbbinél. Szóval éljen: a villamosvasut-konzorcium!

Korcsolyának. Fényes acél csilán és csörren a kisasszonykák, fiúk és kurta kis gyerekek oldalán. Jó angyalok, ha még mindig le szoktatok pillantani mihozzánk, ne ijedjete meg kérlek e gyanus acélszerszámoktól. Ez nem háború. Ez béke. Ez sport. Ez passzió. Ez élet. Nem emlékeztek? Korcsolya. Tél van, mennek a jégre. Nem a régi jégpályára, mert azt benőtte a sás, hanem a fűtőház mögé, a vasut mellé. Kisasszonyok, gyerekek ugrándoznak át vigyázva a sineken, hogy rövid uton eljuthassanak a — jégre. Ez a sport, ez a passzió. Mert a tél itt van és a nyomorúságot mint valami rongy köpönyeget ráteszi a világra... s a jégen nevetve, vigan sikkunk sokan. A világ már csak ilyen.

Meghívó. A magyar királyi 6. honvédhuszár pótszázad tisztikara a zalaegerszegi Irodalmi és Művészeti kör szíves közreműködésével „A házi ezred” rokkantjai, özvegyei, árvái, valamint a Szurmay-alap javára 1918. január hó 6-án este fél 8 órakor az Aranybárány szálló összes termeiben jótekonycélú hangversenyt és utána hideg buffettel egybekötött barátságos összejövetelt rendez, melyre az áldozatkész Zala vármegye egész nagyra becsült közönségét tisztelettel meghívja, egyben felkéri, hogy a hideg buffethez, mely a hely színén a jótekonycél javára elárúsítatik, kegyes adományaival, mint bármiféle husneműek, szárnyasok, vadak, tésztaneműek, italok, gyümölcsök stb. hozzájárulni szíveskedjék és azokat január 6-ika előtt a huszár tisztielkezdésbe, január 6-án pedig a Bárány-szállóba beküldeni szíveskedjék. A rendező bizottság.

Várt leány várat nyer, — a kitarító bortermező magasabb árat nyer — ha igaz az a bécsi híradás, hogy: Az Ausztria-Magyarországból való kereskedelmi kivitt legközelebb megkezdik Oroszországgal. Az oroszoknak elsősorban alkoholra lenne szükségük, de mert a monarchia ezzel nem rendelkezik kellő mennyiségben, alkohol helyett bort küld Oroszországnak. Ennek ellenében mi más terményeket kapunk Oroszországtól. — Eddig a híradás és ha így van, akkor még magasabb reménye lehet azon bortermezőknek, akik nem adták el boraikat.

Tél apó hivatalos látogatását pontosan betartotta. Karácsonyra vastag fehér lepellel vontatta be a szunnyadó természetet. Valódi kará-

csonyi hangulatot hozván a természetre. Sajnos, nem a megszokott örömteli karácsonyt a lelkekbe, amelyben sok helyen a távollevő vagy hősi halált haltak szomorú emlékezései annál fájóbban ébredtek fel e napon. Mit törődik mindezzel az idő, amely az ő változhatatlan útján akadálytalanul halad. Folyó hó 26-án és 27-én sűrű pelyhekben hullott a hó, majd erős széllel óriási hóviharrá fejlődött, mely valóságos hóhegyeket hordott össze a forgalom akadályozására. Tegnap meg langyos eső öntözte a havat. Mintha csak külsőleg is az elmúlt év kellemetlenségeivel bucsuznánk.

Nők mint cséplőgépkezelők. — A honvédelmi miniszter érdekes rendeletet küldött a megyeházához. A leirat szerint valószínű, hogy a jövő évben a cséplőgépek és fűtők fölmentését hadiérdekből erősebb korlátozásoknak vetik alá. — Ezért a honvédelmi miniszter célszerűnek találná, ha a különösebb szakértelmet nem kívánó motorkezelői és fűtői teendőkre esetleg nőket képeznének ki. A közigazgatási hatóságokat föl hívja a miniszter, hogy erről tájékoztassák az érdekelteket.

Nem emelik fel a gazdasági cselédek lisztadagját. — A gazdasági cselédek lisztkvótájának fölemelése érdekében több vármegye, köztük Zala vármegye is, fölirt a földművelésügyi miniszterhez. — A felíratra most felelt a miniszter, aki válaszában közli, hogy e kivánságnak nem tehet eleget, a cselédek adagját nincs módjában felemelni.

Maximális árak. Gabonát vásárolni csak a Hadi-termény átvévi bizottsága útján lehetne, de vidékünkön eladásra kerülő gabona nincs.

Sertés elősúlyban
120 kg.-ig kg.-onként . . . 6 K 50 f.
150 " " " " " " . . . 6 " 60 "
150 kg.-on túl . . . 6 " 80 "
Levágott sertés feltisztítva
100 kg.-onként legföljebb . . . 800 K
100 " " nyers disznózsír 850 "
100 " " olvasztott " 920 "
A kereskedelmi forgalomban a zsír és hus árát az alispán állapítja meg.
Mák ára 250 K
Lóbab 60 "
Kerek répa 60 "
Takarmányrépa 12 "
Vöröshagyma 126 "
Korpa (az átvételi állomáson) 25 "
Burgonya már hatósági vásárlási igazolvánnyal sem szereshető be. A nem használt igazolványok visszaadandók.

Minden haszonállat kiteletetésére lehet számítani 12 métermázsas számú takarmányt és 6 métermázsas alomszalmát. (A takarmány átvételi, térítési árai.)
Széna lazán 30 K préselve 36 K
Tavaszi szalma 18 " " 24 "
Őszi " 12 " " 18 "
Zsupp " " " 20 "
Nád " " " 14 "
métermázsánként.

RÉZGÁLIC

kapható Lustig József és Fia cégnél

ELADÓ egy kitünő jó utazó-
burda és lábzsák
650 koronáért. Cim a kiadóban.

Telefon 84.
Lówy B. könyvnyomdája,
Tapolcza.